

Giáng-Sinh và thân phận những người không nhà

Tác Giả: Chân Quê

Thứ Hai, 05 Tháng 1 Năm 2009 10:45

Đêm 24, tháng 12 năm nay sẽ là sinh-nhật tháng 2008 của Đấng Giê-Su Kitô. Ngài được Đấng Bà Maria hạ-sinh vào năm tháng đầu tiên của Thiên-Chúa). Các thế-giới này ngày này làm một cách tính theo lịch Tây-phương.

Hai chữ Christmas theo tiếng La-Tinh phát-âm là “Christ-tê-mê-sê” mang nghĩa là Thánh-Lễ của Thiên-Chúa “Mass of Christ”. Người Việt-Nam ta thường gọi là: “Ngày Lễ Mừng Chúa Giáng-Sinh”; dân già theo thói-gian được nói tắt thành: “Giáng-Sinh”.

Thức ra lịch-sử mừng Lễ “Christmas” đã có từ hơn 4000 năm xưa, trước khi Chúa Giê-Su sinh ra. Mùa Lễ này kéo dài trong vòng 12 ngày. Ở Bắc-Âu, đặc biệt ở Đức-quốc La-Mã, vì ngày ngắn đêm dài nên dân chúng đã lấy ngày 25, tháng 12 để mừng năm đầu tiên của buổi lễ gọi là: “Ngày Của Mẹ Trời Bớt Bớt”. Trong ngày này mọi người dân La-Mã ăn chửi trác táng gây ra nhiều tội lỗi để tạ ơn những u-quả vô cùng đáng tiếc. Sau này, Giáo-Hội Công-Giáo hoàn-vũ thế giới nên đã biến đổi thành ngày “Con Trời Bớt Khó Bớt”. Lịch-sử cho rằng từ năm 98 để mừng lễ mừng ta mới bắt đầu ăn mừng Lễ Giáng-Sinh. Mỗi năm 350 để mừng lễ, Giám-Mục La-Mã là Julius đã làm chính thức công-nhận ngày 25, tháng 12 để mừng lễ hơn năm là ngày sinh-nhật Chúa Giê-Su.

Trong đêm Giáng-Sinh, hình ảnh Ông Già Noel cũng không thiếu được. Đây chính là Ông Thánh Nicholas, ông là người Hy-Lạp thiên chúa giáo và giám-mục Myra ở Lycia thuộc Thổ Nhĩ Kỳ (Turkey) vào thế-kỷ thứ IV; ông nổi tiếng với lòng nhân ái vì thường tặng quà cho người nghèo. Ông mất ngày 6 tháng 12 năm 345; theo ra nhiều huyền thoại và ông theo đó ông đã làm nhiều phép lạ để giúp những người khổ hạnh. Truyền thống cho rằng Thánh Nicholas đã làm cho ba em nhỏ bị ám sát sống lại sau khi ông chôn cất và cho vào thùng muối thối và chuyển người bị ba túi vàng vào những chiếc vớ phỉ treo trên lò sưởi của nhà ông hàng xóm nghèo hèn, vì ông muốn giúp cho con người không có của hồi môn nên được thánh Nicholas giúp.

Tóc treo vớ trên lò sưởi để nhận quà Noel cũng bắt nguồn từ đây. Trong lịch sử Thánh Nicholas là ngày 6, tháng 12 để mừng lễ mừng và xưa cũng kể cho các trẻ nhỏ rằng Nicholas trong đêm Giáng-Sinh thường chui vào ống khói để phát quà.

Người Hà Lan (Dutch) gọi tên thánh Nicholas là Sinterklaas. Người Hà Lan (Netherlands) với quốc gia Tin Lành vẫn giữ truyền thống tặng quà cho trẻ con bằng cách để quà trong chiếc

Giáng-Sinh và thân phận những người không nhà

Tác Giả: Chân Quê

Thứ Hai, 05 Tháng 1 Năm 2009 10:45

giày trong ngày lễ Thánh Sinterklaas (6 tháng 12) và tất cả này họ đã mang đến Mồ Quóc vào giữa tháng kể từ 19 ; Sinterklaas được coi là Santa Claus trong Anh ngữ và tất cả những quà trong dịp lễ Thánh Nicholas tháng 12 mỗi năm được coi là những người hân hoan hàng ngày .

Riêng truyện thơ ngắn-thơ và chú Nai Mũi Đồi tên Rudolph và một đàn nai kéo xe cho Ông Già Noel bay trên những cánh đồng mây dài từ vùng Bắc-cực (Northpole) đi khắp nơi phát quà cho trẻ nhỏ được biết nguồn từ một bài thơ mang tên: “The Night Before Christmas” (Đêm Trước Giáng-Sinh) viết bởi Clement Clarke Moore, năm 1882. Những món quà của thi-sĩ này tặng cho trẻ con trong mùa Giáng-Sinh năm nay.

Với việc coi thiếp mừng Giáng-Sinh cho nhau được biết đến trong thời kỳ hàng-thơ nh của Anh-quốc. Tóm thiếp đầu tiên được một nhà-a-sĩ người British (Anh) tên John Horsely viết. Nội dung một gia-đình có: con trai, cha mẹ và ông bà đang nâng ly mừng Lễ Giáng-Sinh. Bên cạnh đó là cảnh phân phát thức ăn, quần áo cho những người nghèo đói. Phía dưới có hàng chữ: “A Merry Christmas and A Happy New Year”.

Tại Hoa-Kỳ, người ta có tính hàng năm có hơn 1.9 tỷ (1.9 billion) tóm thiếp của gia-đình, bên họ gửi cho nhau. Số thiếp này hơn cả tổng số thiếp người ta gửi tặng nhau trong mùa Lễ Tình Yêu (Valentine’s Day). Trong khoảng thời-gian từ Lễ Tạ-ơn (Thanksgiving) đến Lễ Giáng-Sinh, ngày 19 tháng 12 là ngày mà các Bộ-Đội trên toàn quốc bận rộn nhất với việc chuyển thiếp và quà Giáng-Sinh cho dân chúng.

Mỗi năm có khoảng 30 triệu cây Thông tươi (Christmas tree) được tiêu-thả trên toàn quốc Hoa-Kỳ. Tiểu-bang Oregon đứng đầu với số lượng và số xuất Cây Giáng-Sinh, hàng năm với lợi nhuận thu được khoảng 143 triệu M-Kim. Thời-gian trồng một Cây Giáng-Sinh cao được 6 ft. (180cm) phải mất 7 năm. Cây có độ cao trung bình mất 4 năm, còn cây lâu đời nhất là 15 năm trồng.

Trong khi đó nước Tàu đứng đầu với số xuất cây thông gửi trên toàn thế-giới. Theo tài-liệu của Bộ Thương-Mại Hoa-Kỳ “US Commerce Department” có hơn 80% cây thông gửi đến trồng bày trong mùa Giáng-Sinh ở nước M xuất xất Trung-Quốc.

Phong tục tặng quà trong mùa Giáng-Sinh khởi nguồn từ câu chuyện trong Kinh-Thánh nói về ba nhà Thông Thái (Ba Vua) tìm đến máng của hang lừa, (những Chúa Giê-Su sanh ra) để tặng

Giáng-Sinh và thân phận những người không nhà

Tác Giả: Chân Quê

Thứ Hai, 05 Tháng 1 Năm 2009 10:45

châu báu, nữ-hồng và mác-dác máng sinh-nhát Chúa.

Tháng-ká cho biát mùa Giáng-Sinh 2008 năm nay. Vì tình-hình kinh-tá suy thoái, hán 46% ngái Má sá gái táng quà cho nhau ít hán năm ngoái.

Nói đán ý nghĩa cáa mùa Lá Giáng-Sinh chác hán ai trong chúng ta cũng liên táng đán hình ánh mát gia-đánh có ông Bá đáu ngái Má báng mang đá cháa, không cáa không nhà, lám bán há sinh hài nhi trong mát đám đáng băng giá nái máng cá hang láa. Cánh cá hàn cáa nháng ngái vô gia cá không nháng đã có tá 2008 năm trác mà ván còn nhan nhán ngay tái trong nác Viát-Nam, sau cuác chián tráng ká khác liát, nay đác mánh danh đáng trên đá “Các-Ká” phát trián. Bên cánh nháng nhà cao táng đáng thi nhau xây cát, nháng tá-đám ăn chái vái đá thá khoái lác trên cái đái này. Nháng biát-tháng nguy nga tráng lá có vô sá ká háu ngái há, vái nháng ly ráu đát giá nghìn vàng, phòng xem phim láng láy, tráng lá ... Là nháng mánh đái cùng khá, là nháng thân-phán tháp hán, bé mán nhát trong xã-hái.

Và chính ngay tái Hiáp-Cháng-Quác-Hoa-Ká, mát cáng-quác trên toàn thá-giái, giáa lòng thành-phá mang tên “Thiên-Thán” (Los Angeles) là đáy đáy nháng ká vô-gia-cá chui rúc đái các hám cáu, ngõ háp tái tăm. Có ngái bá chát vì quá lánh, chát vì nháng thanh-niên Má vô ý thác khánh khi đánh đáp, chám láa đát há vô cùng tàn nhán, dã man. Chát vì sá vô tình cáa nháng trái tim con ngái băng giá.

Mùa đáng lái trá vá California. Mát Tiáu-Bang đác coi là thái tiát ám áp, đáu hòa nhát nác Má. (Tuy cũng có nháng đám dài lánh đái không đá bách-phán “Celsius”). Nháng ngái Viát-Nam quen thuác vái mián nhiát đái đã tìm đán đây đánh cá sau bián cá 1975. Há chám chá làm ăn, buôn bán, tá hai bàn tay tráng. Bián nháng cánh đáng dáu thuác thành phá Westminster cáa Tiáu Bang này thành khu Bolsa Mini Mall, nái táp trung đáu tiên cáa nháng tháng-hiáu do ngái Viát làm chá. Cho đán ngày hôm nay, qua hán ba tháp-niên. Cùng vái thá há con cháu sinh tráng á Má, Cáng Đáng ngái Viát đã thác sá lán mánh. Nhá công khó

cáa Cha-Má, các thá há ká tiáp đã và đáng là nháng Nghá-Viên, Dân Cá, nháng Bác-Sĩ, Ká-Sá, Luát-Sá, Tháng-Gia... Bián khu “Little Saigon” (Saigon Nhá) thành mát vùng ráng lán, bao gám nhiáu thành-phá khác nhá: Garden Grove, Santa Ana, Fountain Valley, Anaheim...trán nán trú phú vái nháng khu tháng mái, nháng văn-pháng mang báng hiáu Viát Nam.

Giáng-Sinh và thân phận những người không nhà

Tác Giả: Chân Quê

Thứ Hai, 05 Tháng 1 Năm 2009 10:45

Bên cạnh những thành công, theo luật bù trừ của đời sống, phải có những khi m-khuyết, d-t. Những người này may mắn là rất nhiều, (chưa tính những trăm). Chúng tôi muốn nói đến những người Việt-Nam Vô-Gia-C (Homeless). Vì bản thân-nhân quyền bị, vì đam mê bài báo, ghi nhận rõ ràng, ma-túy... Vì thói chí và vì rất nhiều lý do tâm lý khác, có khi vì thói quen niềm tin trong cuộc sống. Họ trở thành không cửa, không nhà, có những người mất trí khôn, lang thang trên những hè phố, họ bị xua đuổi, ruồng rẫy, khinh bỉ. Họ bị coi là những kẻ lười biếng, vô dụng.

Đôi khi mất chúng tôi, những người Việt-Gia-C là những người đáng thương, cần được quan tâm hơn bao giờ hết, với quan niệm rằng: chúng tôi đã có tên Vô-Gia-C và Vô-T-Quốc (Homeless and Countryless) sau những chuyến vượt biên, vượt biển để trở thành kẻ ly-hộ những người đi tìm tự do. Họ nhận ra, họ nhận ra được tên ranh giới giữa chúng tôi và những người Việt-Gia-C này rất mong manh, những mất sự chấp... Hình ảnh là câu chuyện gia đình mất người quen Việt-Nam: “anh P. có một vợ và hai con, nhà đẹp, xe sang. Họ làm được rất nhiều tiền, sau những giờ công việc kiếm tiền, họ phải tìm đến những thú tiêu khiển bên cạnh, quý

phải nhận, để bỏ những giây phút căng thẳng, vượt vãn với cửa cửa thị-gian, những hộp đêm rượu rồ rồ những cửa, những tiệc tùng linh-dinh đầy đủ chúc tụng, tặng quà nhau đến tận mây xanh, những chai rượu mạnh để tận hưởng, những áo quần sang trọng, trang hào nhoáng... Thói quen chấp trong một cuộc tụ họp thân đêm suốt sáng thì sống bài, anh P. trở thành rượu tay. Chị P. làm đến ly d, mang hai con theo người đàn ông khác. Thế đó anh thói chí, nghiện những người quên đi rồi trong một sự mất chi u anh đã trở thành kẻ vô-gia-c không thể nào.

Sau những giờ làm việc, chúng tôi thường lái xe đến những vùng có những người Homeless, bắt đầu là M trở, M đen, những người M hay Việt-Nam, để tận hưởng hộp áo ấm, bánh mì, trái cây và những cuộc sống.

Như bao mùa Giáng-Sinh qua, năm nay chúng tôi lại tiếp tục cho hộp tiệc sinh-nhật mừng Chúa ra đời. Bên những người phạm với cá nhân, không quên góp của ai và bên tình-thần những chân-tình để đầy con tim đến những người không nhà, chúng tôi muốn gửi đến những lòng chia sẻ giữa con Ng người và với con Ng người. Những câu hát chúng tôi thường nghe nghe:

“Sống trong đời sống, cần có một tấm lòng. Để làm gì anh biết không ??? Để gió cuốn đi... Cho gió cuốn đi...”